

Kulturális és történelmi emlékeink nyomában - Határtalanul 2022 HAT-20-02-0153

A székeljek földjén jártunk

Iskolánk 40 diákja még 2020-ban elnyerte a lehetőségét annak, hogy a Határtalanul! program keretében Erdély szívébe, a Csíki-medencébe, egészen pontosan Csíkszeredába látogathasson. Az ötnapos utazásra azonban a koronavírus-járvány rohamos terjedése miatt csak idén, 2022. április 9-től kezdődően kerülhetett sor.

Az elnyert pályázat a kulturális és történelmi emlékek felkeresését tűzte ki célul, és ezt a célt meg is valósította; hiszen amellet, hogy Erdély földrajzával, éghajlati viszonyaival testközelből volt alkalmunk találkozni; közös kulturális gyökereink is egyértelműen megmutatták magukat utazásunk során.

Negyven diákból álló csoportunkat négy osztály tanulói alkották, akik 10. és 12. évfolyamosak voltak; tehát mindannyian birtokában voltak azoknak a történelmi és földrajzi ismereteknek, amelyeket a kirándulás során célunk volt elmélyíteni.

Az utazást előkészítő érzékenyítő tanórát Szívósné Terék Mária tanárnő tartotta a diákoknak. Ennek a keretében a meglátogatandó helyeknek mind a földrajzi elhelyezkedésével, mind pedig a történelmével megismerkedhettünk. Az óra során a trianoni békediktátum okozta trauma és az erdélyi magyarság helyzete is egyre jobban kirajzolódott előttünk.

A múlt megismerését követően diákjaink egyre nagyobb lelkesedéssel várták az indulást, amelyre egy esős napon, hajnali négy órakor került sor. Első állomásunk az aradi vértanúk emlékműve volt. Itt csatlakozott hozzánk idegenvezetőnk, Márton Alpár, akinek szaktudása, szerény, de határozott személye, valamint kamaszokkal szembeni empátiája nagyban hozzájárult ahhoz, hogy mindenki élményként jusson új ismeretek birtokába.

Az aradi emlékhelyen elhelyeztük saját készítésű koszorúnkat, majd közösen elénekeltük a Himnusz. Ezután megtudhattuk, hogy iskolánk névadója, Damjanich János hatalmas termetű, karizmatikus férfi volt; illetve idegenvezetőnk megosztotta velünk az aradi tizenhárom kivégzésének eddig nem ismert, realiztikus részleteit is. Mindez nagy hatást tett mindnyájunkra.

Mint ezután megtudtuk, Máriaradna impozáns méretű katolikus templomának fala egy legendás patkónyomot rejt; illetve az is kiderült számunkra, hogy a ménesi borvidéken járunk, ahová még érdemes lehet visszatérni.

Déva vára jelenleg ugyan nem látogatható, de buszunkkal azért tettünk egy kis kitérőt, hogy legalább messziről megnézhessük a falba épített asszony históriájáról elhíresült épületet.

Vajdahunyad várát Mikszáth Kálmán a várak

királynőjének nevezte. Ez volt utazásunk következő állomása. A gótikus épület padlóba épített csapóajtójával, várbörtönével és korhű ruhába öltözött lantosával igazi időutazásnak bizonyult.

Első éjszakánkat Csernakeresztúron, egy kedves panzióban töltöttük, ahol a szállásunk tulajdonosa megismertette velünk a bukovinai székelyek történetét.

A második napon a szakadó eső dacára jókedvvel vágtunk neki az útnak. Tudtuk, estére már Csíkban, a székelyek földjén leszünk. A buszon hallhattuk a piski és a kenyérmezei csata történetét, közben pedig Kinizsi Pál alakja is meglevenedett előttünk.

A nagyszebeni szemes házak és Medgyes városa után Segesvárnak a világörökség részét képező belvárosába vezetett utunk. Vlad Tepes szülőházánál idegenvezetőnk elosztott néhány tévhitet az egykori főúrról; de közben azt is megérthettük, miért éppen Karóbahúzó Vlad lett a popkultúra egyik meghatározó szörny alakjának, Drakulának a mintája.

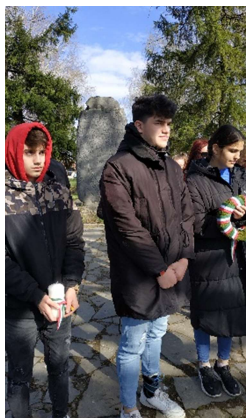
A Csíki-medencében épp havazott, amikor odaértünk, így valóban belénk vésődött, hogy ez a régió Közép-Európa egyik leghidegebb tája. Átutaztunk Máréfalván is, ahol 106 székelykapu magasodik, szállást pedig a csíksomlyói kegytemplommal átellenben, a Jakab Antal Házban kaptunk, ahol ismét bőséges vacsora és reggeli várt ránk a következő két napban.

Kirándulásunk harmadik napja partneriskolánkban, a Segítő Mária Római Katolikus Gimnáziumban kezdődött. A kürtőskalács és a házi csokoládé mellett sok kedves itteni diák és tanár várt ránk. Igazgató úr köszöntőjét követően nekiláttuk közös produktumunk, a brosúra elkészítésének, majd tovább indultunk, hogy folytathassuk ismerkedésünket Székelyföld természeti csodáival.

A Békás-szoroshoz vezető úton havazás fogadott minket, ahogy átkeltünk a fenyveseken. A buszból kiszállva aztán átsétáltunk a szoros egy részén, így jutottunk el a Gyilkos-tó befagyott vizéig.

Ahogy visszafelé utaztunk, hallhattunk Madaras híres fekete kerámiáiról, illetve Vasláb és Gődő települések kapcsán a román kormánynak a magyarságot célzó beolvasztási szándékáról és a faluköltöztetésekről.

Székelyföldi utazásunk negyedik napján látogattunk el Tamási Áron sírhelyére, Farkaslakára.

A sír megkoszorúzását követően Korondra vezetett utunk. A kirakodóvásáron volt alkalmunk szétnézni a rengeteg gyönyörű kézműves termék között, de csak akkor ámultunk el igazán, amikor Parajdra értünk. A sóbánya ugyanis valódi családi kirándulóhely, ahová egyben gyógyulni is járnak szerte az országból.

Kolozsvár Erdély fővárosa. Emellett Hunyadi Mátyás szülőhelye is.

Nem mehettünk el úgy Erdélyből, hogy ide el ne látogassunk. A rendkívül dinamikusan fejlődő város szép tereivel és épületeivel is lenyűgözte diákjainkat. Szállást az utolsó estén Kolozsvár

szomszédságában, Magyarlónán vettünk.

Kirándulásunk utolsó napját Körösfőn kezdtük. A kirakodóvásáron végignézhettünk a kalotaszegi szőttesek, kosarak és más kézműves áruk sokaságán, majd következő úti célként

Bánffyhunrad következett. Itt megcsodálhattuk a református templom különleges, kazettás mennyezetét, és megérezhettük a puritán falakból áradó különös atmoszférát is. Utunk ezután Csucsán, a Boncza kastély mellett is elvezetett, így értünk

azután utolsó állomásunkra, Nagyváradra. A város főtere, parkjai és a Kanonok sor méltó befejezésül szolgáltak kirándulásunknak.

Azután elkövetkezett április utolsó szerdája, amikor rövid ideig ugyan, de vendégül láthattuk az Erdélyben megismert diákokat. Igazgató úr köszöntése után folytatódott a közösségépítés: fényképek készültek a közös brosúrába; majd ezután városnézés és a Nagykáta Gyógy- és Strandfürdőben tett látogatás következett.

Erdély az a hely, ahová vissza kell térni! Ez fogalmazódott meg bennünk hazaérkezésünket követően. Emellett pedig már értjük, hogy közös gyökereink, történelmünk és kultúránk miatt, ha Erdélybe indulunk, hazatérünk.

Magyarországi ideutazás

Időpont: - 2022.04.30.

Csíkszereda, Tápiógyörgye, Nagykáta, Budapest, Eger, Szilvásvárad

A csapat 2022.04.26-án a kora reggeli órákban indult el Magyarországra Csíkszeredáról, majd a délutáni, kora esti órákban érkezett meg Tápiógyörgyére, a szálláshelyre, a Györgyey Kastély Étterem és Panzióba.

A szálláshely a csoport elmondása szerint nagyon igényes volt, és a közeli vendégházzal együtt kényelmes elhelyezést biztosított az erdélyi diákoknak és tanáraiknak. A szobák 2, 3 és 4 személyesek voltak. A településről emellett könnyű volt megközelíteni Nagykátát, hogy a partneriskolák diákjai és tanárai találkozhassanak. Kedves volt a fogadtatás, finom volt a reggeli. A gyermekeknek pedig emellett lehetőségük volt minden este futballozni. A csoport az érkezést követően egy nagy sétát is tett a környéken. Ezután a pihenés és a projektre való készülés következett.

Ideutazásuk második napján érkezett a csoport Nagykátára, középiskolánkba, a Damjanich János Gimnázium és Mezőgazdasági Technikumba. Mivel csupán néhány hónap telt el az erdélyi utazás óta, a diákok már nagyon várták az új barátaikkal való újabb találkozást. Az iskolában kötetlen beszélgetéssel, az utazás élményeinek megosztásával indult a program. Délelőtt megterveztük a közös termékünk megvalósításának menetét, majd vegyes csoportokat alakítottunk ki, és felosztottuk az egyes munkafolyamatokat a diákok között. Emellett még arra is szántunk időt, hogy diákok és tanáraik közös helyismereti túrára induljanak, ahol a nagykátai diákok bemutatták iskolájukat és városukat csíkszeredai társaiknak. Csupán az jelentett némi problémát, hogy a korábban Erdélybe utazó diákok egyik része tizenkettedikesként már a közelgő szerenádra, ballagásra és érettségi vizsgára készült, és így kevesebb időt tudott az erdélyi csoporttal tölteni.

A csíkszeredai csapat az élményekkel teli nagykátai nap után egy egész napos buszos kirándulást tett Budapestre. Ennek keretében felkeresték a főbb nevezetességeket, többek között a Hősök terét vagy a Városligetet. Emellett látogatásuk során a Budai Várban és az Andrássy úton is megfordultak. Ezt követően a Parlamentet látogatták meg, majd egy közös ebéden vettek részt. Ez a nap is rengeteg élménnyel gazdagította a csoportot.

Az erdélyi diákok és tanáraik a magyarországi ideutazás negyedik napján a Bükkben kirándultak, ennek során pedig felfedezhették Eger városának gazdag történelmét és nevezetességeit. Ezt követően Szilvásvárad következett, a napot végül egy különleges, Szalajka-völgyben tett túra zárta.

2022.04.30-án utazott haza a csoport Csíkszeredába. Reméljük, hogy a rengeteg élmény mellett az utazások során kialakult barátságok is megmaradnak a jövőben.

2022. május 7.

Szabóné Horuczi Gyöngyi osztályfőnök